

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200813
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8017200813.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. Š. Š., nar. XX. M.Á. XXXX, bytom X.. Š. Č.. XXXX/XX, A., právne zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom Sibírska 4, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXXX zo dňa 25. októbra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. apríla 2018, č.k. 8Sa/6/2017-53, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. apríla 2018, č.k. 8Sa/6/2017-53, z a m i e t a .

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie správneho súdu

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom č.k. 8Sa/6/2017-53 zo dňa 24. apríla 2017 postupom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXXX zo dňa 25. októbra 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“), ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30. mája 2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie žalovanej“), ktorým bol žalobcovi podľa § 65, § 82, § 293dq a § 293dr zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) priznaný starobný dôchodok v sume 303,- € mesačne od 4. apríla 2017.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovanej podal odvolanie, v ktorom žiadal o započítanie doby výsluhy rokov, prepočítanie starobného dôchodku,

započítanie kategórií doby služobného pomeru, ktorú získal za obdobie služobného pomeru vojaka z povolania od 01. mája 1986 do 31. decembra 2003 a zároveň žiadal o prepočítanie výšky starobného dôchodku a vydanie nového rozhodnutia. Žalovaná listom zo dňa 12. júla 2017 oznámila žalobcovi nehodnotenie doby služby a hrubých zárobkov na účely sumy starobného dôchodku a zároveň to, že doručením predmetného listu mu začína plynúť nová tridsaťdňová lehota na podanie odvolania. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovanej v zákonom stanovenej lehote odvolanie namietajúc nehodnotenie doby služobného pomeru vojaka, doby štúdia a civilného zamestnania do obdobia dôchodkového poistenia, nízku sumu starobného dôchodku, nepriznanie starobného dôchodku k veku 57 rokov, skutočnosť, že zo služobného pomeru bol prepustený z organizačných dôvodov. O predmetnom odvolaní žalobcu rozhodla žalovaná napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietla a potvrdila prvostupňové rozhodnutie žalovanej s poukazom na to, že žalobca získal v prvej kategórii funkcií dobu zhodnotenú pre výsluhový dôchodok od 1. septembra 1979 do 31. augusta 1980 a od 1. januára 1990 do 31. decembra 1999 a v druhej kategórii funkcií získal dobu od 1. mája 1986 do 31. decembra 1992, t.j. spolu 14 rokov v I. a II. kategórii funkcií, preto nie je možné vyhovieť námietke stanoviť dôchodkový vek na 57 rokov. K námietkam nehodnotenia doby služobného pomeru vojaka, doby štúdia civilného zamestnania do obdobia dôchodkového poistenia, nepriznania starobného dôchodku vo veku 57 rokov uviedla, že na nárok na starobný dôchodok boli započítané všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia a na určenie sumy dôchodku zohľadnené všetky vymeriavacie základy dosiahnuté v rozhodujúcom období, a to na základe údajov uvedených v žiadosti o dôchodok, na evidenčných listoch dôchodkového zabezpečenia/poistenia, priložených dokladoch a z údajov nachádzajúcich sa v jej informačnom systéme. V odôvodnení rozhodnutia sa žalovaná vysporiadala aj s výpočtom sumy starobného dôchodku.

3. Správny súd zistil, že žalobca bol rozkazom Ministra obrany Slovenskej republiky číslo 305 zo dňa 18. septembra 2003 podľa § 21 ods. 1 písm. d/ zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov dňa 30. septembra 2003 odvolaný z dovtedajšej funkcie a podľa § 32 ods. 1 písm. c/ zák. č. 370/1997 Z.z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončil dňa 31. decembra 2003 z dôvodu, že v dôsledku organizačných zmien nebolo pre neho iné vhodné zaradenie.

4. Správny súd uviedol, že z listu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 27. mája 2013 vyplýva, že žalobca splnil podmienky nároku na výsluhový dôchodok, ktorý mu bol priznaný od 1. januára 2004 podľa ustanovenia § 38 a § 123 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v súčasnosti vypláca Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Pre nárok na tento dôchodok bola zhodnotená doba poistenia od 01.09.1979 do 31.08.1980 ako kategória funkcií I. - základná služba; od 01.05.1986 do 31.12.1992 ako kategória funkcií II. - vojak z povolania a od 01.01.1993 do 31.12.1999 ako kategória funkcií I. - vojak z povolania; od 01.01.2000 do 31.12.2003 ako III. pracovná kategória - profesionálny vojak.

5. V preskúmvanej veci správny súd mal za preukázané, že žalobca žiadosťou spísanou dňa 5. apríla 2017 požiadal Sociálnu poisťovňu o starobný dôchodok, ktorý žiadal priznať od 4. apríla 2017, pričom k 4. aprílu 2017 získal žalobca 10 197 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo predstavuje 27 rokov a 342 dní dôchodkového poistenia. V rozhodujúcom období kalendárnych rokov 1984 až 2016 žalobca na zistenie priemerného osobného mzdového bodu nezískal aspoň 22 kalendárnych rokov podľa § 63 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z., preto rozhodujúce obdobie bolo podľa § 63 ods. 7 prvej vety zákona č. 461/2003 Z.z. rozšírené postupne pred 1. január 1984 tak, aby v ňom bolo 22 kalendárnych rokov podľa § 63 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z. Žalobca získal náhradnú dobu podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, preukázal dobu štúdia, ktorá sa hodnotí ako zamestnanie a po 31. decembri 2007 poberal invalidný dôchodok v kalendárnom roku 1970 - 122 dní, v kalendárnom roku 1979 - 212 dní, v kalendárnom roku 1982 - 8 dní, v kalendárnom roku 1980 - 141 dní, v kalendárnom roku 1984 - 16 dní, v kalendárnom roku 1985 - 37 dní a v kalendárnom roku 2013 - 20 dní, preto mu patrí za tieto obdobia pomerná časť osobného mzdového bodu 0,3. Úhrn osobných mzdových bodov žalobcu za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia je 17,9438. V rozhodujúcom období získal žalobca úhrnom 7 182 dní obdobia dôchodkového poistenia to je 19,6768 rokov dôchodkového poistenia podľa

§ 63 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. Podiel úhrnu osobných mzdových bodov a rokov dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období je priemerný osobný mzdový bod, ktorý je v súlade s uvedeným v hodnote 0,9120. V súlade s § 63 ods. 4 písm. d/ zákona č. 461/2003 Z.z. je hodnota priemerného osobného mzdového bodu 0,9296. Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok t.j. k 4. aprílu 2017 získal žalobca 10 197 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo je na účely výpočtu starobného dôchodku 27,9370 rokov dôchodkového poistenia s aktuálnou dôchodkovou hodnotou platnou k 4. aprílu 2017 11,3505 €. Žalovaná argumentovala, že suma starobného dôchodku patriaca za obdobie dôchodkového poistenia do vzniku nároku na starobný dôchodok je 294,80 € mesačne určená ako súčin priemernej hodnoty osobného mzdového bodu obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty: $0,9296 \times 27,9370 \times 11,3505 = 293,80$ € mesačne. K tejto sume patrí zvýšenie podľa § 82, § 293dq a § 293dr ods. 1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z.z. odo dňa priznania dôchodku 8,20 € mesačne na sumu starobného dôchodku 303,- € mesačne. Suma starobného dôchodku účastníka konania 303,- € mesačne zodpovedá preukázanému a zhodnotenému obdobiu dôchodkového poistenia v celkovom rozsahu 10 197 dní, t.j. 27 rokov a 342 dní tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí. Preto súd považoval námietky žalobcu za nedôvodné.

6. V preskúmvanej veci správny súd mal za preukázané, že na starobný dôchodok boli žalobcovi započítané všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia a na určenie sumy dôchodku zohľadnené všetky vymeriavacie základy dosiahnuté v rozhodujúcom období a to na základe údajov uvedených v žiadosti o dôchodok, na evidenčných listoch dôchodkového zabezpečenia/poistenia, priložených dokladov a z údajov nachádzajúcich sa v informačnom systéme Sociálnej poisťovne. Doba štúdia, doba civilného zamestnania bola zhodnotená v plnom rozsahu. Výkon I. kategórie funkcií trval u žalobcu k 31. decembru 1999, ale služobný pomer bol ukončený z organizačných dôvodov 31. decembra 2003 v čase, kedy už bol účastník konania zaradený do III. pracovnej kategórie, preto dôvodom získania služby v I. resp. II. kategórii funkcií v rozsahu nižšom ako je stanovené zákonom č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) pre určenie nižšieho dôchodkového veku nebolo samotné prepustenie zo služobného pomeru, a teda účastník konania nespĺňa podmienky uvedené v § 21 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. pre vznik nároku ani vo veku 55 rokov.

7. Správny súd konštatoval, že žalovaná správne postupovala, keď posúdila nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. Nakoľko žalobca získal v prvej kategórii funkcií dobu zhodnotenú pre výsluhový dôchodok od 1. septembra 1979 do 31. augusta 1980 a od 1. januára 1990 do 31. decembra 1999 a v druhej kategórii funkcií získal dobu od 1. mája 1986 do 31. decembra 1992, t.j. spolu 14 rokov v I. a II. kategórii funkcií, preto nebolo možné stanoviť dôchodkový vek na 57 rokov. Žalobca nezískal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na zníženie dôchodkového veku, a teda nebolo možné na účely sumy starobného dôchodku hodnotiť dobu služby, ani hrubé zárobky ním dosiahnuté.

8. Po preskúmaní správnej žaloby, písomných podaní účastníkov konania, po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu, dospel správny súd k záveru, že rozhodnutie žalovanej je v súlade so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovanej a pred ním prvostupňového správneho orgánu vedúci k vydaniu ich rozhodnutí. Z listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu, vyplýva, že z dôkazov, ktoré mali správne orgány k dispozícii a pri zabezpečovaní ktorých boli do veľkej miery závislí aj od aktivity žalobcu a od jeho schopnosti skutočnosti ním uvádzané aj náležite podložiť, vyvodili správne skutkové závery. Svoje úvahy, vedúce ich k ustáleniu skutkového stavu, racionálne odôvodnili a takto zistený a ustálený skutkový stav následne správne právne posúdili právne korektnou aplikáciou relevantných zákonných ustanovení platných a účinných v čase posudzovania žiadosti žalobcu o priznanie invalidného dôchodku. Správny súd v napadnutom rozhodnutí nezistil právne pochybenia, ani logické nesprávnosti a ani inú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tomto kontexte správny súd považoval napadnuté rozhodnutie za argumentačne zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

9. Správny súd nesúhlasil s názorom žalobcu, namietajúceho neúplnosť a neurčitost' odôvodnenia počtu

zhodnotených rokov dôchodkového poistenia a z toho vyplývajúcu nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že už súčasťou prvostupňových rozhodnutí Sociálnej poisťovne je tzv. osobný list dôchodkového poistenia, ktorý tvorí súčasť rozhodnutí o dôchodku, majúci formu tabuľky. Preskúmaním napadnutých rozhodnutí nezistil správny súd, že by sa z nich nedalo pri starostlivom čítaní s porozumením ustáliť, aké obdobia správne orgány žalobcovi započítali do celkovej nimi zhodnotenej doby dôchodkového poistenia.

10. Správne orgány tiež správne vyložili obsah právnych noriem nimi aplikovaných na ustálený skutkový stav. Na podklade správnej žaloby sa javila byť spornou otázka počtu rokov dôchodkového poistenia žalobcu. Správny súd však dospel k názoru, že záver Sociálnej poisťovne o nedostatočnom počte rokov dôchodkového poistenia je záverom s dostatočnou oporou vo vykonanom dokazovaní založenom na dôkazoch, ktoré v čase rozhodovania boli k dispozícii, a na správnom právnom posúdení ustáleného skutkového stavu.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v medziach žaloby a v súlade so zákonom, nakoľko má oporu vo vykonanom dokazovaní a v náležite zistenom skutkovom stave, ktorý bol správne právne posúdený, a preto žalobu ako nedôvodnú postupom cez ust. § 190 SSP zamietol.

12. O náhrade trov konania správny súd rozhodol tak, že v konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania (§ 167 ods. 1 SSP a contrario). Rovnako nebola priznaná náhrada trov konania ani žalovanej - § 168 SSP, nakoľko nebola splnená podmienka výnimočnosti.

II.

Kasačná sťažnosť

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f/ g/ a h/ SSP rozsiahlu kasačnú sťažnosť. Uviedol v nej, že krajský súd nesprávne uviedol údaje o poberaní invalidného dôchodku. Ďalej poukázal na to, že krajský súd nezapočítal roky vojenskej činnnej služby vojaka z povolania, čo je prejavom diskriminácie. Žalobca apeloval na krajský súd, aby mu boli započítané doby vojenskej činnnej služby a tieto mu boli posudzované za účelom stanovenia objektívnej výšky starobného dôchodku.

14. Skutočnosť, že žalovaná dňa 18. júla 2018 oznámila žalobcovi nezhodnotenie doby vojenskej činnnej služby a hrubých zárobkov na účely určenia sumy starobného dôchodku, žalobca rovnako považoval za diskriminačnú. Vyjadril tiež nespokojnosť s poukazom na nepriznanie starobného dôchodku v zníženom veku 57 rokov. Rovnako tak považoval za nesprávny aj postup žalovanej, keď mu kategóriu funkcií vykonávanú po termíne 1. januára 2000 odmietla uznať ako výkon vojenskej činnnej služby, ale len ako málo bonitnú III. pracovnú kategóriu.

15. Žalobcovi neboli započítané všetky odslúžené a odpracované obdobia, pričom od 12. decembra 2013 bol na invalidnom dôchodku. Žalobca dňa XX. M. XXXX dosiahol vek 57 rokov a ku dňu 31. júlu 2017 odslúžil v I. a II. kategórii funkcií a odpracoval v III. pracovnej kategórii spolu 17 136 dní, t.j. 46 rokov a 346 dní.

16. K § 60 a § 255 zák. č. 461/2003 Z.z. žalobca poukázal na to, že v jeho prípade došlo k zjavnému poškodeniu nerovnakého zaobchádzania oproti dôchodcom pracujúcim v zahraničí.

17. Z dôvodu, že zo strany Krajského súdu v Prešove išlo z právneho hľadiska o nesprávne posúdenie veci, pričom rozhodnutie nevychádza z riadne zisteného skutočného stavu veci, resp. došlo k opomenutiu niektorých závažných skutočností, resp. sa riadne nevykonali navrhnuté dôkazy, žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. apríla 2018, č.k. 8Sa/6/2017-53, zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXXX zo dňa 25. októbra 2017 a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o priznanie

náhrady trov konania, ktoré špecifikoval.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

18. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti vyjadrila nesúhlas s námietkami žalobcu, ktorý uviedol rovnaké právne skutočnosti, ako v konaní vedenom pred žalovanou a v konaní pred krajským súdom.

19. Uviedla, že správny súd spoľahlivo zistil skutkový stav veci pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, na základe ktorého vec náležite právne posúdil. Námietky žalobcu považovala za nedôvodné, a preto navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

21. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 29. januára 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

22. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

23. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

24. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

25. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci alebo sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

26. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

27. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, ktorým bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok v sume 303,- € mesačne od 4. apríla 2017.

28. Podľa § 174 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

a) 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 9,5 roka, ak ide o zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/, alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,

b) 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní

uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/, alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,
c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/, alebo 16 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií, alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo
d) 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/, prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až l/, alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.

29. Podľa § 174 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999.

30. Podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb. občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň:

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a/ alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/, ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v §12 ods. 3 písm. d/ a e/,
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/,
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i/ až l/.

31. Podľa § 132 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.

32. Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. zamestnania sú na účely dôchodkového zabezpečenia zaradené do 31. decembra 1999 podľa druhu vykonávaných prác do troch pracovných kategórií. Zamestnania I. a II. pracovnej kategórie sú uvedené v rezortných zoznamoch zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie vydaných pred 1. júnom 1992; do III. pracovnej kategórie patria zamestnania, ktoré nie sú zaradené do I. alebo II. pracovnej kategórie.

33. Podľa § 14 ods. 4 zák. č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 16.03.1993 ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa za dobu pred 1. januárom 2000 hodnotí doba služby vojakov z povolania (§ 129) zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti tohto zákona. Služba zaradená do I. kategórie funkcií sa v týchto prípadoch hodnotí ako zamestnanie I. pracovnej kategórie uvedené v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/.

34. Podľa § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom v čase rozhodovania žalovanej poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

35. Podľa § 65 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom v čase rozhodovania žalovanej dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

37. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. sa za obdobie dôchodkového poistenia považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak. Na hodnotenie náhradnej doby ako obdobia

dôchodkového poistenia od 1. augusta 2006 sa nevyžaduje splnenie podmienky získania najmenej jedného roka zamestnania.

38. Podľa § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

39. Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu, vyplýva, že žalobca žiadosťou spísanou dňa 5. apríla 2017 požiadal Sociálnu poisťovňu o starobný dôchodok, ktorý žiadal priznať od 4. apríla 2017, t.j. odo dňa dosiahnutia dôchodkového veku podľa ust. § 65 ods. 2 a § 65a zákona č. 461/2003 Z.z. - dovŕšením XX rokov a XX dní.

40. Predmetom konania bolo rozhodnutie žalovanej o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30. mája 2017, ktorým ako prvostupňový správny orgán priznala žalobcovi od 4. apríla 2017 starobný dôchodok v sume 303,- €.

41. Žalobcovi bol od 01. januára 2004 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 38 a § 123 ods. 2 zák. č. 328/2002 Z.z., ktorý v súčasnosti vypláca Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia.

42. Z listu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo dňa 27. mája 2013 kasačný súd zistil, že pre nárok na výsluhový dôchodok bola žalobcovi zhodnotená doba poistenia od 1. septembra 1979 do 31. augusta 1980 ako I. kategória funkcií - základná služba; od 1. mája 1986 do 31. decembra 1992 ako II. kategória funkcií - vojak z povolania a od 1. januára 1993 do 31. decembra 1999 ako I. kategória funkcií - vojak z povolania; od 1. januára 2000 do 31. decembra 2003 ako III. pracovná kategória - profesionálny vojak.

43. K námietke žalobcu, že nie je správne, aby mu kategória funkcií vykonávaná po termíne 1. januára 2000 nebola uznaná ako výkon vojenskej činnnej služby, ale len ako málo bonitná III. pracovná kategória, kasačný súd poukazuje na uvedený list Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z ktorého jednoznačne vyplýva, že pre nárok na výsluhový dôchodok žalobcu bola zhodnotená doba poistenia od 1. januára 2000 do 31. decembra 2003 ako III. pracovná kategória - profesionálny vojak.

44. Aj podľa názoru kasačného súdu v prípade žalobcu nebolo možné stanoviť dôchodkový vek na 57 rokov, nakoľko v I. a II. kategórii funkcií získal zhodnotenú dobu pre výsluhový dôchodok spolu 14 rokov.

45. Za stavu, že služobný pomer žalobcu bol ukončený z organizačných dôvodov 31. decembra 2003, v čase keď už bol zaradený do III. pracovnej kategórie - dôvodom získania služby v I. a II. kategórii funkcií v rozsahu nižšom ako je stanovené zákonom č. 100/1988 Zb. pre určenie nižšieho dôchodkového veku nebolo samotné prepustenie zo služobného pomeru - žalobca nespĺňa podmienky uvedené v § 21 ods. 1 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. pre vznik nároku ani vo veku 55 rokov.

46. Z listinných podkladov nachádzajúcich sa v predloženom spise je zrejmé, že doba štúdia žalobcu na strednej škole ako aj na vysokej škole mu bola zhodnotená od 1. septembra 1970 do 31. júla 1979 v plnom rozsahu. Taktiež doba civilného zamestnania žalobcu od 1. augusta 1979 do 31. augusta 1979, od 1. septembra 1980 do 30. apríla 1986 a od 1. januára 2004 do 3. apríla 2017 mu bola zhodnotená v plnom rozsahu.

47. Kasačný súd prisvedčil argumentácii krajského súdu, že žalobcovi pre účely nároku na starobný dôchodok boli započítané všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia a na určenie sumy dôchodku zohľadnené všetky vymeriavacie základy dosiahnuté v rozhodujúcom období.

48. Kasačný súd na záver dodáva, že z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR aj Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces.

49. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

50. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

51. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

52. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko sťažovateľ nebol úspešný a dôvod pre priznanie náhrady trov konania žalovanej nezistil.

53. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.